

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200945
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719200945.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: W. S., K.. XX.XX.XXXX, O. O. XXX/XXX, XXX XX S., o zaplatenie sumy 1.427,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 255,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 255,01 eur od 21.05.2019 až do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Žalobcovi sa vracia titulom zaplateného súdneho poplatku suma 8,60 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 27.06.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.427,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 21.05.2019 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Pôvodný žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 16.07.2015 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 600,- eur a bola povinná žalobcovi platiť mesačnú splátku vo výške 20,- eur. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy aj napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred postúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie, žalobca vystavil ku dňu 19.05.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.04.2019 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.427,35 eur. Konečný dlh žalovanej predstavuje sumu vo výške 1.427,35 eur. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania.

2. Uznesením č. k. 5Csp/39/2019 - 29 zo dňa 07.08.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2019 a z podacieho hárku mal súd preukázané, že žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadřila.

4. Žalobca doručil súdu dňa 28.04.2020 podanie, v ktorom uviedol, že žalovaná dňa 15.07.2015 vyplnila Žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Požičkovej karty Quatro. Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 600,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne s mesačnou splátkou vo výške 20,- eur. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 23.07.2015. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.07.2016 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 160,- eur. Žalovaná suma 1.427,35 eur pozostáva z istiny vo výške 569,82 eur, poplatkov vo výške 118,62 eur, štandardného úroku vo výške 602,52 eur a sankčného úroku vo výške 136,39 eur. Ďalej žalobca týmto podaním zobral žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 255,01 eur (poplatok a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 1.172,34 eur spolu s úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 1.172,34 eur od 21.05.2019 do zaplataenia a náhradu trov konania.

5. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na riadne predvolanie na pojednávanie dňa 05.05.2020 nedostavili, ich neúčast' písomne ospravedlnil právny zástupca žalobcu. Na vyššie uvedené pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná, neúčast' na pojednávaní neospravedlnila.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty (č.l. 3 - 4 spisu), obchodnými podmienkami (č.l. 5 - 7), výpisom z pôžičkovej karty (č.l. 8 - 10), žiadosťou o postúpenie a prevod pohľadávky (č.l. 20), oznámením o postúpení pohľadávky (č.l. 24), oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 46), predžalobnou upomienkou (č.l. 47), zmluvou o vydaní karty (č.l. 48 - 49), obchodnými podmienkami (č.l. 50), doručenkami (č.l. 56) a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

7. Veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. (pôvodný žalobca) a žalovaná uzatvorili dňa 16.07.2015 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX. V zmysle vyššie uvedenej zmluvy bol žalovanej schválený bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 600,- eur s výškou štandardnej mesačnej splátky vo výške 20,- eur. Výška úroku bola v zmluve dohodnutá vo výške 22,80 %. Ďalej boli v zmluve uvedené RPMN 25,97 %, počet splátok 12, prvá až predposledná splátka je 50,- eur, posledná splátka je 137,38 eur, celkové náklady spotrebiteľa 87,38 eur, celková čiastka 687,38 eur, priemerná hodnota RPMN 25,67 %, odplata 25,97 %, doba trvania zmluvy: neurčitá. V zmluve bol uvedený ako veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. Súčasťou zmluvy sú aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktoré boli podpísané žalovanou.

8. Predžalobnou upomienkou zo dňa 02.06.2016 (č. l. 47) vyzvala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (uvedená v ľavom dolnom rohu) žalovanú na úhradu nezaplatených splátok vo výške 69,85 eur do 09.06.2016, pričom ju upozornila, že ak nepríde k úhrade nedoplatku, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. V listine je uvedené, že Za VÚB, a.s. zasiela listinu CHF, a.s. (zrejme Consumer Finance Holding, a.s.). K listine nie je pripojené splnomocnenie na tento právny úkon. Zásielka bola odoslaná od spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (č.l. 56).

9. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.07.2016 (č.l. 46) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (uvedená na dolnej časti listiny) oznámila žalovanej, že jej dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka je vo výške 757,65 eur. Zároveň spoločnosť uviedla, že žiada žalovanú, aby uhradila celkový dlh na účet vedený vo VÚB, a.s., pričom v prípade, ak nemá finálnu možnosť uhradiť dlh naraz, môže uzavrieť Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní. Ak by akceptovala túto možnosť, je potrebné podpísať a doručiť dve vyhotovenia Dohôd do 25.07.2016 na adresu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Listinu

vystavila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. V hornej časti listiny je uvedený názov „Slovenské kreditné karty“.

10. V zmysle § 497 z. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení do 31.12.2015 (ďalej len „Obchodného zákonníka“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 272 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme, ods. 2 ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

12. Podľa § 273 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, ods. 2 odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1, ods. 3 na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

13. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákon o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

17. Podľa § 40 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

18. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. V zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. V zmysle § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. V zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

24. V zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

26. Podľa § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákona o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 150 ods. 1, 2 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

28. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

29. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

31. Žalobca svojím podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 28.04.2020 (č.l. 43 - 45), zobral žalobu čiastočne späť a to v časti o zaplatenie sumy vo výške 255,01 eur s príslušenstvom. Z tohto dôvodu súd konanie v časti o zaplatenie 255,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 255,01 eur od 21.05.2019 až do zaplatenia podľa § 145 ods. 2 z. č. 160/2015 Z. z. C.s.p. zastavil.

32. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd vyvodil ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Predmetom konania bola po čiastočnom späťvzati sumy 1.172,34 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania a trovy konania. V spore nebolo sporné, že pohľadávka voči žalovanej vznikla na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžička karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX ani to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

33. Ako prvé súd skúmal či v spore súčasnému žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdených povinností na strane žalovaného) je súčasťou každého sporového konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza ku zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. K platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka; postúpenie však nemôže odporovať dohode s dlžníkom. Postúpením pohľadávky sa dlžníkovu postavenie nemení. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka.

34. Súčasný žalobca sa v spore od žalovanej domáhal splnenia záväzku titulom zmluvy tvrdiac, že sa stal na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017 novým veriteľom žalovanej. V zmysle § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník) a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku, dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

35. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovanej, súd považoval skutočnosť, či postupca - Všeobecná úverová banka, a.s. - t.j. banka, ktorej Zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách ukladá pred postúpením svojej pohľadávky povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Zákon v uvedenom ustanovení uložil

postupcovi - banke pred postúpením pohľadávky vzniknutej z jeho bankovej činnosti povinnosť, urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jeho splnenie povinnosti (doplatiť neuhradené splátky) písomne vyzvala a následne pre prípad nesplnenia povinnosti dlžníka, aby banka úver zosplatnila. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná. Súd má na rozpor postúpenia s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliadať aj bez námietky z úradnej povinnosti. Vzhľadom na uvedené by neobstál ani argument o tom, že žalobcove skutkové tvrdenia uvedené v žalobe sú nesporné, pretože neboli protistranou rozporovan. Ak určitá pohľadávka nie je postúpiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Rovnaký názor je vyjadrený aj v rozhodnutí Krajského súdu Trnava č.k. 23Co/110/2016 zo dňa 16.05.2016.

36. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, konkrétne uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupca v sporovom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Z výpisu z bankovej knihy k zmluve o postúpení pohľadávky je zrejmé, že žalovaná sa dostala do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a tiež je zrejmé, že žalovaná neplnila splátky dohodnuté v zmluve o úvere riadne a včas a na jej strane došlo k omeškaniu s platením peňažného dlhu. Banka (VÚB, a.s.) bola v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená urobiť právny úkon - vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, až po urobení predchádzajúceho právneho úkonu - výzvy dlžníkovi a jej doručení dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Jedná sa pritom o právne úkony, ktoré musí urobiť priamo banka (VÚB, a.s.) vo svojom mene alebo na takéto úkony musí splnomocniť iný subjekt, ktorý by potom v mene banky bol oprávnený takéto úkony urobiť a ktorý takéto úkony aj zrealizuje.

37. Súd má za preukázané, že Predžalobná upomienka - výzva dlžníkovi (č.l. 47 spisu) bola vyhotovená spoločnosťou Consumer Finance Holding, ktorá na dokumente uviedla „Za VÚB, a.s.“, avšak žalobca nedoložil do súdneho spisu žiadne splnomocnenie na vykonanie uvedeného právneho úkonu za VÚB, a.s. Z výzvy na úhradu dlžných splátok (predžalobná upomienka zo dňa 02.06.2016 - č.l. 47) vyplýva, že túto urobil subjekt Consumer Finance Holding, a.s. a je podpísaná riaditeľkou odboru vymáhania tejto spoločnosti a vedúcou oddelenia správy a vymáhania rizikových pohľadávok spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.

38. Iná situácia je pri listine - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.07.2016 (č.l. 46), ktorú vyhotovila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., bez uvedenia akejkoľvek spojitosti s bankou VÚB, a.s., pričom na listine je uvedené „Slovenské kreditné karty“. Z obsahu tejto listiny vyplýva, že tento právny úkon robí spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a tento právny úkon robí vo svojom mene a nie v mene VÚB, a.s. ako jeho splnomocnený zástupca. K oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca v súdnom konaní nedoložil splnomocnenie na vykonanie takéhoto úkonu v mene veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Z toho potom vyplýva, že banka - VÚB, a.s. takýto právny úkon vyžadovaný zákonom o bankách neurobila. Takýto úkon urobila bezdôvodne spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., čo však nie je splnením povinnosti podľa zákona o bankách, nakoľko tento zákon splnenie takejto povinnosti vyžaduje od banky (v danom prípade VÚB, a.s.). Z uvedeného vyplýva že žalobca nepreukázal v konaní, že uvedený, zo Zákona o bankách povinný právny úkon veriteľa pred postúpením pohľadávky bol dlžníkovi (žalovanému) zaslaný zo strany subjektu, ktorý tento právny úkon mal a mohol zrealizovať, t. j. zo strany subjektu - Všeobecná úverová banka, a.s.

Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že pôvodný žalobca - banka, takýto právny úkon v podobe výzvy veriteľa dlžníkovi neurobila, hoci Zákon o bankách mu túto povinnosť ukladá. Súd nedisponuje žiadnou výzvou zo strany pôvodného žalobcu, ktorou by žalovaného vyzval na úhradu dlhu pred samotným zosplatnením úveru.

39. Žalobca preto súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že pred samotným zosplatnením dlhu, by právny predchodca žalobcu platne vyhlásil zosplatnenie celého dlhu - úveru. Pokiaľ teda banka za danej

situácie postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver, keďže nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a preto banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Takéto správanie banky taktiež nespĺňa požiadavku „prístupu s odbornou starostlivosťou“, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa prialo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

40. V danom spore zo zisteného skutkového stavu je preto zrejmé, že žalobca nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči žalovanej postúpená na žalobcu, boli tieto podmienky postúpenia splnené. Súd mal v spore listinnými dôkazmi preukázané, že pôvodný veriteľ - banka si nesplnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a to platne urobil právny úkon zosplatnenia úveru, a bez tohto postúpil Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 na žalobcu pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy o úvere. Možno síce považovať za preukázanú požiadavku 90-dňového omeškania žalovanej, nebolo však preukázané, že by pôvodný žalobca ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nepreukázal ani to, že postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanej uplatňovať pred súdom. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 je preto pre rozpor so zákonom neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a to vo vzťahu s pohľadávkou uplatnenou žalobcom v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie.

41. Postupca v spore, v ktorom postúpenú pohľadávku uplatňuje, bol povinný tvrdiť a preukázať predpoklady svojej aktívnej vecnej legitímácie, teda splnenie podmienok platného postúpenia. V danom spore bolo dôkazné bremeno na strane žalobcu, žalobca mal povinnosť preukázať tvrdené skutočnosti v žalobe, a to najmä svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore, doložením listinných dôkazov preukazujúcich tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu si ešte pred samotným postúpením žalovanej pohľadávky splnil svoju povinnosť urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. Z listinných dôkazov predložených žalobcom nie je zrejmé a teda preukázané, či práve právny predchodca žalobcu urobil právny úkon - zosplatnenie dlhu. Zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že žalobca nepreukázal, že mu svedčí aktívna vecná legitímácia v spore, t.j. že by bol žalobca oprávnený pohľadávku voči žalovanej uplatňovať pred súdom. Keďže žalobca súdu nepredložil listinné dôkazy preukazujúce platné postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu, žalobca neunesol dôkazné bremeno sporu, čím žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatňovanie, a preto súd žalobu ako nedôvodnú vo zvyšku zamietol.

42. Vzhľadom k zamietnutiu žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, súd sa nezaoberal inými dôvodmi oprávnenosti, resp. nedôvodnosti uplatnenej pohľadávky.

43. Podľa § 255 ods. 1 z. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. tak, že úspešnej strane v konaní - žalovanej nepriznal náhradu trov konania, nakoľko tá si náhradu trov konania neuplatnila, ani nevyčíslila, trovy jej ani nevznikli, preto súd rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva. Žalobca

ako neúspešná strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Z týchto dôvodov súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

46. Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), ak sa po podaní návrhu rozšíri predmet poplatkového úkonu, poplatok sa doplatí. V odvolacom konaní sa poplatok doplatí len vtedy, keď sa zvýši cena predmetu poplatkového úkonu na návrh. Ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

47. Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

48. Žalobca resp. právny predchodca žalobcu svojim návrhom pôvodne žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 1.427,35 eur, pričom súdom bol vyrúbený súdny poplatok vo výške 85,50 eur. Žalobca zobral počas konania pred začatím pojednávania žalobu v časti 255,01 eur späť, ktorej prislúcha súdny poplatok vo výške 15,30 eur. Súd preto rozhodol o vrátení zodpovedajúcej časti súdneho poplatku za návrh podľa § 7 ods. 7 zák. č. 71/1992 Zb. vo výške 8,60 eur za čiastočne späťvzatú časť žaloby (15,30 eur), ktorý je krátený, s poukazom na zákonné ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, o sumu 6,70 eur (15,30 eur - 6,70 eur) a ktorý bude žalobcovi vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému.

49. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.